

Josep Pla

EL CAMPANARET.

Josep Pla

F U N D A C I O

Destino.

Barcelona.

Prefaci

En una obra d'una certa llargada com la que tractat de fer sobre els papers, sempre em sembla indispensable dedicar-ne una part conspicua a presentar aquest món individualitzat, d'una manera directa i autèntica i - va sense dir - en el seu ambient propi i real. En els papers que entendrà aquesta vostra trilogia, alguns vegades els papers, són vistos, d'una manera indirecte, posats en contrast d'una certa manera, especulació intel·lectual - contrast positiu o negatiu, o clar i altre vegades, de biaix i posant a porta clara dins d'un entrellat humà més complex. Així, calia veure els papers en el seu propi medi - en la manera escampats i en un poblet rural de casa com n'hi ha tant en el país. "El campament" té aquest objecte: és un document que completa, al menys, en la meua imaginació, el que fins ara portem escrit sobre aquesta gran decisió.

En tot cas, el meu nom, o el dels papers, ja són un home d'ascendència rural - papers. Tot els meus avant passats de la part paterna, han viscut sense intermissió en una masia a quatre costats de l'emporda petit desde abans - segons conta a la rectoria - del consell de parents de la part materna de la meua mare, l'ascendència rural, és també explícita. El cognom clàssic que aporta família porta el tipus de la família - de les masses d'aquest realisme encara avui tan desconegut i remot. Per altra part, la regonia part de la meua vida ha tingut contacte amb la cara dels meus avant passats de l'emporda petit en contacte constant amb la terra i amb la gent que hi viu. Jo no he estat un paper actiu per un país atjar - però sí per el cas ana d'explicar l'intermissió d'una tradició, certament insignificant, però d'una llargada visible. Així, el meu contacte amb el món rural no té res a veure amb cap ras d'aspecte literari o sociològic o econòmic i molt menys amb cap ras neoclassicista. El meu contacte amb el món rural és simplement perquè en forma bàsica. ment part, a que sóc un microscopi element d'aquest magnífic humà vertiginos - i aixo independentment de les vicissituds i desviacions que hegi pogut tenir el meu pas per la vida i que mai ariat podrien semblar abstractes a la divisió ~~principal~~ principal i primitiva. Ara, abans ho han estat i ho són en la superfície. En la forma ja no ho són tant, en la sembra - si és que hom accepta que uns certs embolics de complexitat són l'essència de la vida dels nostres dies.

El fet que acabo de esmentar han de ser considerats la justificació d'aquest tiratge i són, en realitat, la causa d'aquest llibre i en general de tot el que he escrit sobre els papers - que no ha pas estat pas a jutjar per la present trilogia. No m'havia pas abreviat ni tan sols a esmentar aquest tema avant a la palpat i tenint un nou i un simple contacte literari - com tant autors han fet. No, el neoclassicisme literari - d'una sola ~~tipus~~ tipus artístic - literari - és, al meu modest entendre, horrible. El naturalisme literari, no és ni natural ni té de la natura un concepte necessari i plaent. És una manifestació de l'art per l'art depreciable de qual secol sentit, no se

si els papers que he escrit sobre els papers tenen un qual cert valor, en tot el meu escrit
he escrit una ~~gran~~ preocupació artística-literària hi té una intenció prouament secreta-
ria. La literatura és una metàfora per aconseguir i ordenar el pensament. De cap manera és
una finalitat en si mateixa. Davant d'aquest tema aquesta preocupació artística
més necessària i més camuflada.

He volgut escriure aquesta cosa elementalíssima, en el llenguatge simple de "El camp-
nervet" perquè les relacions entre el lector i l'autor d'aquest llibre quedin ben clares i per
que les persones de gust irrompent per l'interpretació prouament literària de la realitat ex-
terna o interna - molt abundant en el país - no tinguin davant d'aquest llibre una
disgust excessiu.

J. P.
Mas Pla, Tàrragona 1964.